

We Lwowie, dnia 22. września 1903.

Aleg. 33)

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie przyznania Antoninie Burzyńskiej, wdowie po nauczycielu szkół ludowych, pensji wdowiej i dodatku dla małoletnich dzieci.

Wysoki Sejmie!

P. Antonina Burzyńska, wdowa po nauczycielu szkół ludowych, wniosła do Wydziału krajowego prośbę o wyjednanie jej u Wysokiego Sejmu w drodze łaski przyznania pensji wdowiej i dodatku dla dwojga małoletnich dzieci. Podanie to udzielił Wydział krajowy c. k. Radzie szkolnej krajowej z prośbą o zbadanie i objawienie zdania, czyli i w jakiej mierze prośba petentki na uwzględnienie zasługuje.

Pismem z dnia 12. września b. r. l. 28.627, udzieliła c. k. Rada szkolna krajowa Wydziałowi krajowemu żądanych wyjaśnień wraz z opinią dla petentki przychylną, a sprawa, według tegoż pisma, tak się przedstawia:

Zmarły dnia 26. października 1902 r. we Lwowie ś. p. Ludwik Burzyński, nauczyciel szkoły miejskiej im. św. Marcina rozpoczął bezpłatną praktykę nauczycielską z dniem 10. maja 1864, najprzód przy szkole im. św. Antoniego a potem w szkole wzorowej. Od 10. maja 1866 do 31. marca 1867 będąc praktykantem przy szkole im. św. Marcina, otrzymał adjutum rocznie 200 zł. Podczas tej praktyki uzyskał dnia 10. lipca 1866 l. 200 świadectwo uzdolnienia na nauczyciela w 4-kl. szkołach ludowych.

Od 1. kwietnia 1867 do 3. września 1867 był Burzyński bezpłatnym praktykantem przy szkole wzorowej, od 4. września 1867 do 31. sierpnia 1868 tymczasowym nauczycielem w szkole św. Anny z płacą 300 zł. dalej od 1. września 1868 do 1. września 1873 bezpłatnym praktykantem przy szkole wzorowej, od 1. września 1873 do 30. listopada 1894 nauczycielem w prywatnej szkole ewangelickiej z płacą 400, 500 i 600 zł. w. a. równocześnie od 1. lutego 1888 do 31. grudnia 1888 praktykantem przy szkole im. św. Elżbiety z adjutem 120 zł, od 1. stycznia 1889 do 30. listopada 1894 z adjutem 240 zł. a wreszcie od 1. grudnia 1894 do 31. sierpnia 1898 z płacą 480 zł. rocznie, prowadząc samoistnie klasę.

Rozporządzeniem z dnia 20. maja 1899 l. 10.620 policzyła c. k. Rada szkolna krajowa ś. p. Burzyńskiemu tylko lata służby nauczycielskiej do emerytury od 1. grudnia 1894, odmówiła mu zaś reskrytem z dnia 28. stycznia 1902 do l. 35.233/901 policzenia do emerytury lat służby spędzonych w zawodzie nauczycielskim począwszy od 10. maja 1864 do 30. listopada 1894 ze względu na przepis art. 39. ustawy z 1. stycznia 1889 Nr. 16 dz. u. kr., ponieważ Burzyński w owym czasie będąc za zezwoleniem władzy szkolnej jużto bezpłatnym, jużto płatnym praktykantem bez poruczenia mu samoistnego prowadzenia klasy nie mógł być uważany za tymczasowego nauczyciela.

W dniu śmierci t. j. dnia 26. października miał ś. p. Burzyński służby policyjnej do emerytury 7 lat 10 miesięcy i 26 dni, wdowie przeto po nim pozostaje, Antoninie Burzyńskiej przyznano reskrytem z dnia 20. lutego 1903 l. 4.308 na podstawie art. 44. powyższej ustawy odprawę w kwocie 600 K a dla dzieci niezaopa-

trzonych niżej 20 lat będących: Agnieszce Burzyńskiej urodzonej 26. kwietnia 1883 i Stanisławowi Burzyńskiemu urodzonemu dnia 17. stycznia 1885 odprawę w kwocie 300 Koron.

Gdyby ś. p. Ludwik Burzyński wysłużył w zawodzie nauczycielskim tylko lat 10, wdowa po nim otrzymałaby na podstawie art. 45. powołanej powyżej ustawy pensję wdowią a dzieci w myśl art. 46. tejże ustawy dla sierót dodatek na wychowanie.

Pensya wdowia wynosiłaby w stosunku do ostatniej płacy ś. p. Ludwika Burzyńskiego, który mianowany rozporządzeniem tutejszem z dnia 5. sierpnia 1898 l. 16.371 starszym nauczycielem 5 klasowej szkoły męskiej im. św. Marcina we Lwowie, pobierał rocznie 800 zł. czyli 1.600 Koron, kwotę 533 K 33 h, a dodatek na wychowanie 2-ga dzieci rocznie 266 K 67 h czyli dla każdego dziecka po 133 K 33 h. Ś. p. Ludwik Burzyński był wzorowym i pracowitym nauczycielem a tylko nieogłędność jego sprawiła, że zapóźno postarał się o posadę nauczycielską przy szkołach publicznych, mając przy prywatnej szkole ewangelickiej chwilowo byt lepszy.

Ze względu jednak na długoletnią służbę ś. p. Burzyńskiego w zawodzie nauczycielskim aczkolwiek przeważnie w charakterze praktykanta i z uwagi na przykre położenie materialne wdowy po nim i niezaopatrzonych dzieci, stwierdzone przez c. k. Dyrekcyę policyi w piśmie z dnia 13. sierpnia 1903 l. 26.733 c. k. Rada szkolna krajowa postanowiła poprzeć prośbę Antoniny Burzyńskiej z wnioskiem, o wyjednanie dla proszącej i jej niezaopatrzonych dzieci niżej 20 lat w drodze łaski pensyi wdowiej w kwocie 533 K 33 h i dodatku na wychowanie dzieci względnie syna w kwocie 266 K 66 h rocznie.

Zgodnie z powyższym wnioskiem c. k. Rady szkolnej krajowej postanowił Wydział krajowy przedstawić Wysokiemu Sejmowi wniosek na przyznanie p. Antoninie Burzyńskiej w drodze łaski pensyi wdowiej wraz z dodatkiem na wychowanie nieletniego syna płatnej od 1. grudnia 1903, gdyż c. k. Rada szkolna krajowa wypłaciła już odprawę 900 K, która to kwota pokrywa obecnie proponowaną pensję wdowią wraz z dodatkiem na wychowanie do 1. listopada b. r. Dodatek na wychowanie dla córki odpada, gdyż córka ukończyła 26. kwietnia b. r. lat 20.

Wydział krajowy wnosi przeto:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

P. Antoninie Burzyńskiej, wdowie po nauczycielu szkół ludowych przyznaje Sejm w drodze łaski, począwszy od dnia 1. grudnia 1903 pensję wdowią w rocznej kwocie 533 K 33 h, oraz dodatek na wychowanie w kwocie 133 K 33 h płatny do ukończenia 20. roku życia dla małoletniego Stanisława Burzyńskiego po dzień 17. stycznia 1905 r.

**Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomerji
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.**

Marszałek krajowy:

St. Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Członek Wydziału krajowego.